

מ"ת 39731/02/21 - יונתן אילוז נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 39731-02-21 מדינת ישראל נ' אילוז(עציר)

בפני	כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקש	יונתן אילוז (עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש, עצור עד החלטה אחרת, לשחרור באופן זמני לצורך השתתפות בחתונת אחיו שעתידה להיערך ביום 22.3.21 בין השעות 19:30 עד 01:30 (למחרת). המבקש עותר לאפשר לו להשתתף בחתונת אחיו כאשר כל זמן יציאתו מבית המעצר יהיה מלווה על ידי מי מהוריו.
2. ברקע לבקשה כתב אישום ובקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים שהוגשו ביום 18.2.21. כתב האישום מייחס למבקש 4 אישומים של סחר בסמים מסוג קנבוס. בד בבד עם כתב האישום הוגשה כאמור בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.
3. בדיון ביום 23.2.21 הסכים ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה והמבקש הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן. עד כה התקבלו שני תסקירים של ש"מ במסגרתם נבחנת אפשרות שילובו של המבקש בקהילה טיפולית סגורה, כאשר החלטה בעניין זה טרם הוכרעה. בשלב זה ועד להגשת תסקיר משלים וסופי, עצור המבקש עד החלטה אחרת.
4. בקשתו המבקש היא כאמור לאפשר יציאתו לצורך השתתפות בחתונה, לפרק זמן קצוב וקצר, כמפורט לעיל.
5. ב"כ המבקש תמך החלטתו במספר החלטות שניתנו בבתי משפט שונים. מנגד המשיבה מתנגדת לשחרור הזמני לצורך השתתפות באירוע המשפחתי, ולשחרור ממעצר בכלל. המשיבה תומכת עמדתה זו, בחומרת כתב האישום, עברו הפלילי וגורמי הסיכון הנשקפים מהמבקש כעולה מהתסקירים. המשיבה סבורה כי אין לאפשר לאביו של המבקש לשמש כמפקח מעורבותו בעבירות אלימות יחד עם המבקש. מכל מקום, המבקשת עמדה על כך שיש לקבל את עמדת שב"ס בטרם החלטה.
6. ככלל, אינני סבור שיש להיעתר לבקשות מסוג, אלא אם מדובר באופן חריג ומיוחד, כפי שיפורט עוד בהמשך. שחרורו של עצור לפרקי זמן, ולו קצרים, מנוגדת לתכלית המעצר ועילות המעצר. בהקשר זה ראו הפרמטרים והמתווה שנקבע בבש"פ 5857/17 **מדינת ישראל נ' דניס קורובקוב** (פורסם בנבו, 15.08.2017), לפיהן יש לפנות קודם להגשת בקשה לעיון חוזר לגורמי שב"ס האמונים על החזקתם של עצורים. אציין, כי במקרה זה המבקש וב"כ לא פנו כלל לשב"ס והפניה לקבלת תגובה הייתה בעקבות דיון שהתקיים ביום 16.3.21, במסגרתה שב"ס מסר כי עניינו של המבקש לא נופל לאותם מקרים המצדיקים

יציאה בליווי על ידי שב"ס.

7. חרף הכלל האמור של אי שחרור עצורים, נקבע גם כי במקרים מיוחדים וחריגים, בהם תהיה הצדקה לשחרר עצור לחופשה לצורך השתתפות באירוע משפחתי, תוך שבעניין זה על בית המשפט לשקול מגוון רחב של שיקולים, כגון שיקולים בעלי אופי "הומניטארי" הנוגעים לנסיבותיו של העצור עצמו; סוג האירוע שאליו מבוקש העצור לצאת וחשיבותו בעיני הנאשם (וראו **עניין קרובקוב שלעיל**); השלב בו הליך המעצר מצוי (וראו לעניין זה, רע"ב 3307/11 **מדינת ישראל נ' קאיקוב** [פורסם בנבו] (28.04.2011)); עברו הפלילי של הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; התרשמות שירות המבחן; ועוד (וראו לעניין זה, מ"ת 785-06-19 **מדינת ישראל נגד תיכונב** [פורסם בנבו] (25.09.2019) וכן העדר קיומה של הערכת מסוכנות סופית. בהקשר לשיקול האחרון, יש להפנות גם לבש"פ 6917/12 **אורי חבה נגד מדינת ישראל**, שם מצא בית המשפט העליון לדחות בקשה ליציאה לחתונת אח, נוכח העדר הערכת מסוכנות לאותו השלב.

8. יישומם של כללים אלה על מקרה קונקרטי זה הוביל אותי למסקנה שאין להיעתר לבקשה, וזאת ממספר טעמים. ראשית, מתסקירי שירות המבחן עולה בברור כי נשקפת מהמבקש מסוכנות וסיכוי להישנות עבירות דומות. שנית, חרף גילו הצעיר למבקש 2 הרשעות קודמות הן בעבירות סמים והן בעבירות אלימות וכן תלויים ועומדים הליכים פליליים נוספים. שלישית, אינני סבור שיש בחלופה ובמפקחים המוצעים כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש, במיוחד כאשר מדובר בליווי מפוקח לאירוע המוני כגון חתונה (ראו פירוט בהמשך). יצוין בהקשר זה כי שירות המבחן שלל שחרור המבקש לחלופת מעצר בית. אני ער לפסיקה שהגיש ב"כ המבקש, אולם בהחלטות אלו דובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי או כאלו העומדים לדין בעבירות רכוש. בנוסף, מצאתי לציין כי בעניינו עומדת שאלת שחרורו לחלופת מעצר במסגרת קהילה טיפולית, אלא שבעניין זה הצדדים חלוקים, ושחרור המבקש כעת, ולו באופן זמני יהיה בו כדי להביע עמדה בעניין זה. יתר על כן, המפקחים המוצעים אמנם אושרו על ידי שירות המבחן כמפקחים, אך מדובר במפקחים מגבים ולא במפקחים שיש בכוחם לאיין מסוכנות במעצר בית תמידי, שכן אין המלצה לשחרור המשיב למעצר בית. בנוסף לכך, אביו של המבקש הועמד לדין ביחד עם המבקש בעבירות של פציעה וחבלה בנסיבות מחמירות, כך שלטעמי הוא אינו יכול לשמש כמפקח.

9. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר ובקשתו ליציאה לצורך השתתפות בחתונה.

10. להודיע לצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"א, 21 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.